

Freik Ansvang

**- og ORDET
var GUD**

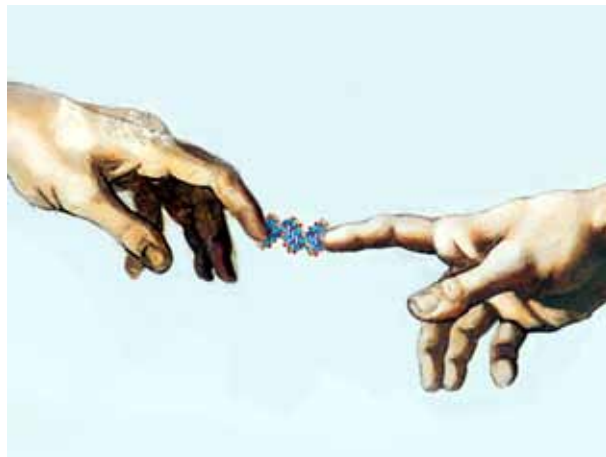

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

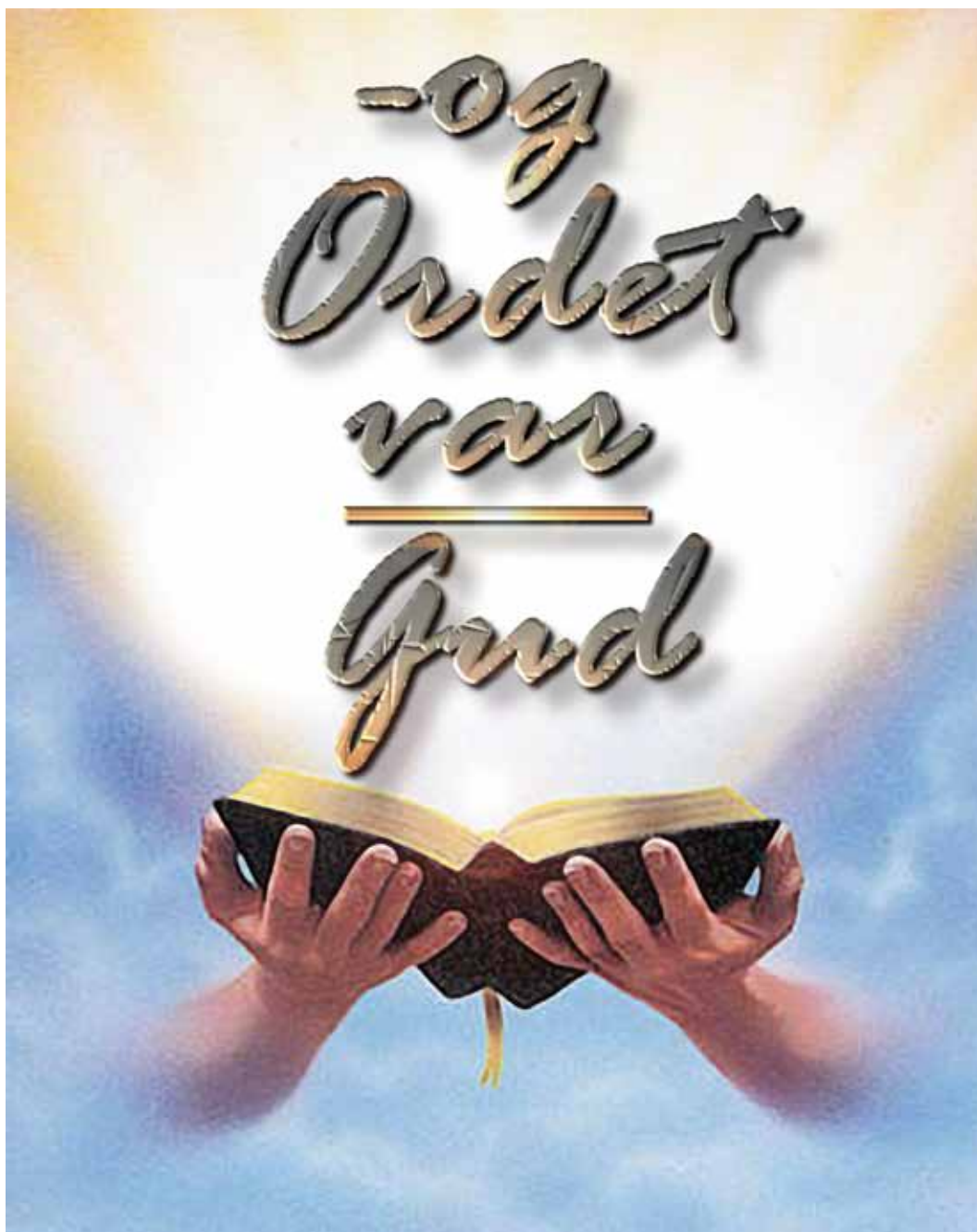

- OG ORDET VAR GUD!

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

I Joh. 1,1 står der:

*"I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, **og Ordet var Gud!**"*

At alt i Universet er opstået af et skabende ord, er i sig selv vanskeligt at forstå, men det hjælper sikkert, hvis man forestiller sig, at det er Gud, der udtalte Ordet, for Ordet var jo *HOS* Ham. Men de sidste fire ord – "... og Ordet *VAR* Gud" – gør straks det hele meget vanskeligere. For hvordan kan Gud både *være* Ordet og samtidig *være* den, der *udtale* Ordet? Denne artikel er et forsøg på at løfte en flig af symbolikkens slør og afdække en mulig forståelse, for mon ikke det er indlysende for de fleste, at sætningen ikke skal fortolkes bogstaveligt?

Hvad er energi?

Emnet er vanskeligt, fordi det handler om noget, man reelt ikke er i stand til at forholde sig til. Årsagen er, at det handler om *energi*, og ingen er på nuværende tidspunkt i stand til at forstå, hvad energi er *i sig selv*. I et forsøg på at nærme sig en forståelse kan man stille spørgsmålet: "*Hvad ved man egentlig om energi i dag?*" Hvis spørgsmålet sendes videre til naturvidenskaben, vil man opdage, at forskerne aldrig forholder sig til selve *begrebet* energi. Naturvidenskaben påstår nemlig, at energi er identisk med *bevægelse*. Energi er derfor ikke noget i sig selv. Årsagen er, at man kun ser energi, når den bevæger noget. Når en ting bevæger sig, konkluderer forskerne, at der må være en energi, der bevæger den. Man forholder sig derfor ikke til selve energien, men til *bevægelsen*. Problemet er, at bevægelsen bare er *virningen*, mens det er energien, der er *årsagen* til bevægelsen.

Allerede her fornemmer man problemet, for det er naturligvis vanskeligt at forholde sig til emnet, fordi det handler om noget, man reelt ikke er i stand til at forklare. Denne vanskelighed skal imidlertid ikke stå i vejen for at gøre et forsøg på at skabe et fornuftigt forhold til emnet – men samtidig er det nødvendigt at acceptere, at det ikke vil være muligt at trænge helt ind til kernen og afdække den fulde forståelse af emnet.

Energi og liv

Mange mennesker har en intuitiv erkendelse af, at begrebet *energi* er nært forbundet med begrebet *liv* ... som forskerne heller ikke ved, hvad er! Dette at noget lever i modsætning til noget andet, der ikke lever, er stadig en stor gåde. Og hvorfor det forholder sig sådan, er let at illustrere. Hvis man eksempelvis står og taler med et menneske, der pludselig synker død sammen, præsenteres man reelt for en naturvidenskabelig gåde, for hvad skete der egentlig? "*Personen døde*", vil man sige, men det er jo bare at sætte ord på dette menneskes nye tilstand – og naturvidenskaben kender intet til denne tilstand.

Både naturvidenskabens og åndsvidenskabens forskere er dog enige om, at livet eller livskraften forlod mennesket, men hvad er dette liv eller denne livskraft, der pludselig forsvandt? Hvad vejer den? Er den tung eller let? Hvor stor er den? Er den fast, luftformig eller flydende? Er den kold, lunken eller varm? Er den gennemsigtig eller har den en farve – og i givet fald hvilken farve?

Naturvidenskabens forskere *ved* det ikke. De påstår, at menneskets bevidsthed efter døden ganske enkelt forsvinder – den skifter karakter fra at være "noget" til at være "intet". Derfor ved forskerne reelt ikke, hvad det er, der har forladt det nu døde menneske, som lige før var lyslevende, fordi dette "ingenting" forlod det fysiske legeme og forsvandt ud i "intetheden".

Religionerne kalder dette "intet" for "sjælen", hvorimod åndsvidenskabens bruger den noget bredere betegnelse "livet". Og livet i mennesket er bestemt ikke "ingenting". Det er ét med Det Ene Livsvæsen, der normalt kaldes Gud, som er overalt og derfor også er i alt og i alle.

Liv og energi er i virkeligheden identiske begreber. Og liv, livskraft eller energi er nært forbundet med det begreb, der kaldes "væren" – dvs. at noget eksisterer eller er. Det betyder også, at liv og energi er forbundet med et væsen. Det er derfor muligt at definere begrebet liv på en mere meningsfuld måde, for man kan sige, at ... liv eller energi er væren i aktivitet. Væren bliver til aktivitet, når væren begynder at bevæge sig. Aktivitet er den bevægelige manifestation af væren.

Der er nu gjort forsøgt at beskrive energi ved hjælp af forskellige ord og begreber, men man må indrømme, at det stadig ikke medfører større forståelse af, hvad energi egentlig er – men der er forhåbentlig skabt et fundament for forsøget på at forstå, hvad der menes med *Ordet*.

Livets enhed – og adskilthed

Der skal nu tilføjes endnu et begreb, som det heller ikke er muligt at forholde sig til ved hjælp af *tænkeevnen*, for tænkeevnen er kendetegnet ved *adskillelse*. Begrebet liv udgør en *enhed*. Der er angiveligt kun ét liv eller ét livsvæsen i Universet. Dette ene livsvæsen, der sædvanligvis kaldes Gud, udtrykker sig gennem mangfoldige former på mangfoldige niveauer eller eksistensplaner, og det er *formerne*, der skaber illusionen om livets adskilthed.

Livets enhed kan mennesket endnu ikke fatte, for det kræver en bevidsthedstilstand, hvor det er muligt at erkende, at adskillelse fra andre levende væsener er ren og skær illusion. På et bevidsthedsniveau, hvor adskillelse er en illusion, eksisterer der kun én altomfattende, gennemstrømmende livskilde, som den menneskelige bevidsthed blot er en lille del af.

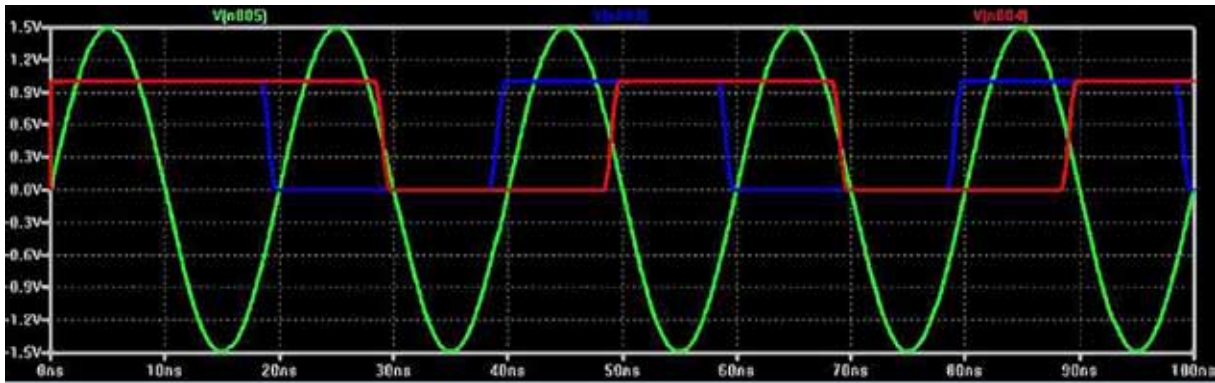
Denne tilstand kan sammenlignes med dråben i havet. I menneskets nuværende tilstand oplever man sig selv som dråber, der er adskilt fra havet. I en tilstand af enhed er dråben ét med havet. Udgangspunktet for disse tanker er derfor, at der kun er *ét liv og én energi i Universet*. Naturvidenskaben har erkendt, at alt er energi, og derfor er det muligt – med naturvidenskaben i ryggen – at tilføje, at *alt er liv*.

På menneskets nuværende bevidsthedsniveau oplever man imidlertid ikke livet som energi, der udgør en helhed. Mennesket oplever adskillelse, fordi det erkender livet gennem dets fysiske forside. Denne oplevelse er i modstrid med Albert Einsteins oplysning om, at former blot er energi, der optræder i bestemte mønstre. *Alt er energi*, og den eneste måde energien kan være forskellig på er, hvor hurtigt eller langsomt den svinger.

Bølgelængder og frekvenser

Det er derfor muligt at dele energien (og dermed helheden) op i bølgelængder eller frekvenser afhængig af svingningshastigheden. Hvis svingningen er langsom, manifesterer energien sig som en bølgelinje, hvor der er langt mellem bølgetoppene, og man siger, at energien har en *lav frekvens*. Hvis der registreres meget hurtige bølgelinjer med kort afstand mellem bølgetoppene, siger man, at energien har en *høj frekvens*. Men principielt er der ingen forskel på selve energien.

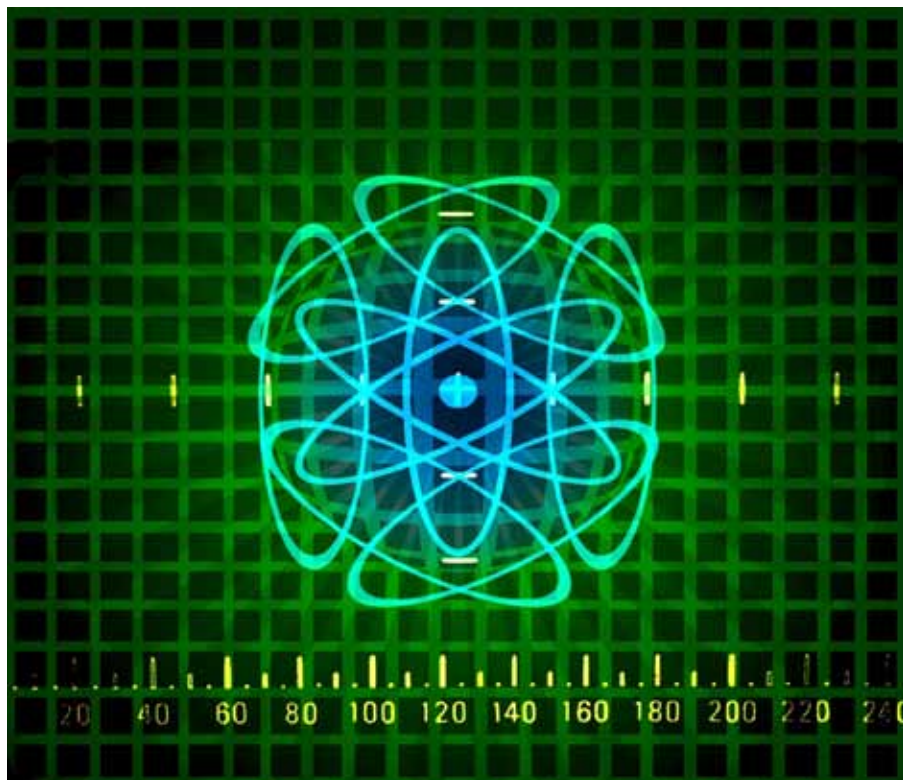
*Energien er den samme, men hastigheden,
hvormed den bevæger sig, er forskellig.*

Konklusionen er derfor, at der er én energi eller ét liv, men energien optræder i forskellige frekvenser eller bølgelængder. Hvis man betragter liv eller energi på denne måde, bliver informationen om Ordet væsentligt mere håndgribelig. *Alle* væsener – fra et atom til en galaksehob (eller noget endnu større) – vil altid bestå af en sum af forskellige frekvenser eller energistrømninger.

Alle levende væsener består af frekvenser

Alle levende væsener består af frekvenser. Det skal forstås helt bogstaveligt, for som sagt er det, der kaldes stof, ikke andet end fastlåst energi, der fastholdes i mønstre eller gitre. Energi, der fastholdes i mønstre, kaldes stof, og den, der ikke fastholdes, kaldes energi – men begge dele er energi eller liv.

Alt stof er energi

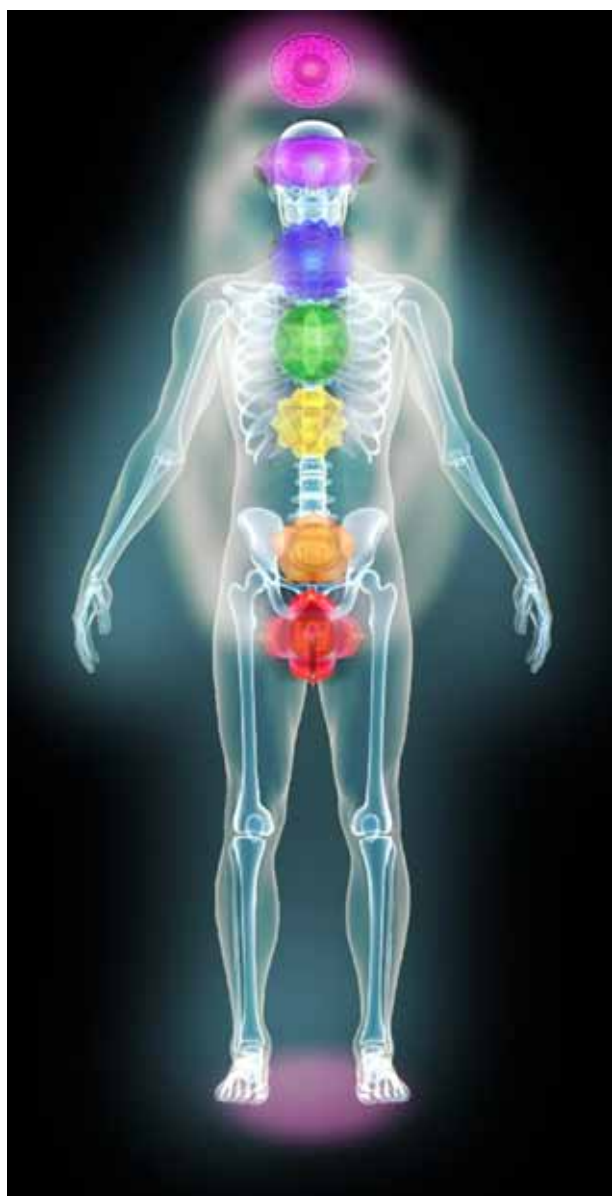
Alle levende væsener består på denne måde af en sum af frekvenser eller energi-bølger, og alle væsener er som bekendt til stede i legemer eller former, der består af stof. Det gælder en menneskekrop, og det gælder en galaksehob. Alle former består af stof, og stof vibrerer i mønstre eller på bestemte frekvenser.

Naturvidenskaben beskriver levende væsener som former, og analyserer eksempelvis formens indhold af kemikalier. Ønsker man at forstå det åndelige eller sjælelige i mennesket, skal man i stedet begynde at analysere energiens frekvenser i formerne, for da alt er energi, er det selvsagt en mere præcis og korrekt analysemetode.

*Stoffet er ikke virkeligheden.
Energens frekvens er virkeligheden.*

Det er årsagen til, at inderne kalder den fysiske verden eller formens verden for "maya" – for maya betyder "uvirkelig".

Mennesker er forskellige, og det, der gør dem forskellige, er forskellen i frekvenser. Et væsens identitet er derfor summen af frekvenser eller energistrømme, der udgør dette væsens manifestation. De identitetsproblemer, der kendes fra både filosofien og psykologien, er hermed principielt løst, for identitet kan nu forklares med frekvenser eller tal. Og nærmere kan man ganske enkelt ikke komme en identifikation af et levende væsen, for ved hjælp af frekvenserne har man reelt defineret *livet* i dette levende menneske – i denne personlighed.

Former er Guds underfrekvenser

Personligheden kan defineres på to måder. Den ene hvor personligheden kaldes "persona", som betyder "maske". Det viser, at personligheden blot er en ydre skal eller maske, som skjuler det, som mennesket virkelig er – *sjælen*. Den anden fortæller, at "persona" består af to ord: "Per" og "sona". "Per" betyder "gennem" og "sona" betyder "lyd". Personen er derfor den form, som lyden vibrerer igennem, og det er denne lyd vibration, der fremkalder personlighedens manifestation. Personligheden er derfor blot en form eller et instrument, som ånden lader livsstrømmen tone igennem, og dermed skabes dens manifestation i denne verden. Et menneske ville derfor kunne beskrives særdeles præcist, hvis man kendte summen af frekvenserne.

Men mennesket fungerer ikke adskilt fra sine omgivelser. Alt liv er en del af et større liv, og derfor er det nu muligt at udvide definitionen af mennesket ved at betragte det som en sum af energifrekvenser, der er underfrekvenser af et større liv – af Gud. Der er kun ét liv og én energi, og opdelingen består udelukkende i opdelingen i frekvenser.

Naturvidenskaben har erkendt, at alt er energi, men forskerne har aldrig taget

konsekvensen af denne erkendelse. Naturvidenskaben fortsætter som bekendt med et materialistisk verdenssyn, og det er jo absurd, eftersom stof eller materie ikke findes. Alt er energi!

Når inderne kalder stoffet for "maya", der som sagt betyder "uvirkeligt", så mener de naturligvis ikke, at stoffet er uvirkeligt, men at *oplevelsen* af, at stof er *fast*, er en illusion. Alle instanser i skabelsen består af frekvenser, for alt i livet er stof på forskellige niveauer. Ånd viser sig aldrig uden stof. Ånd er stof i sin højeste svingning, og stof er ånd i sin laveste svingning. Der er ingen principiel forskel på ånd og stof – der er kun gradforskelle.

Ét liv – én stor frekvens

På grundlag af denne erkendelse er det nu muligt at nærme sig en forståelse af Ordet, og hvorfor det var ét med Gud ved skabelsen. I den egyptiske dødebog står der principielt det samme som i Johannesevangeliet:

*"Jeg er evig, jeg er Ra ...
det er mig, der skabte Ordet ...
jeg ER Ordet."*

Det skabende ord - fra relief i egyptisk kongegrav

Symbolikken er således ældgammel og fra en tid, hvor esoteriske sandheder blev kommunikeret ved hjælp af symboler.

"Ordet ER Gud" – og Gud er liv eller energi. "Ordet" er den første eller grundlæggende vibration eller frekvens, der er en forudsætning for manifestation. Manifestation betyder, at en del af den udstrømmende energi låses fast i mønstre eller gitre, der bliver til stof og danner former – og de vibrerer alle på forskellige frekvenser. Når der kun er ét liv, og når der derfor ikke findes andet i Universet end liv og energi, og når denne energi enten strømmer frit eller bundet i mønstre eller gitre i kraft af deres frekvenser og danner det, man kalder stof og former, *er der ingen forskel på liv og stof*. Alt i Universet – manifesteret såvel som umanifesteret – er liv ... *Guds liv*.

Der er altså ét liv og én stor frekvens – ét ORD.

Det formløse antager form

Manifestationen træder ud af mørket og åbenbarer sig som lys – det klareste lys! Det usynlige bliver synligt. Det formløse antager form. Det klare lys rummer syv farver, for der er syv farver i farveskalaen, idet Ordet rummer toneskalaens syv toner. Lys og lyd er to sider af samme fænomen. Det er derfor muligt at konkludere, at der er syv grundlæggende frekvenser eller energikvaliteter i Universet. Disse syv energikvaliteter må derfor være primære *underdifferentieringer* af den skabende lyd eller Ordet. Ordet er således sfærernes musik – eller vibrationer og bevægelse. Universet er skabt af og består af vibrerende stof, der er i konstant bevægelse. *Konklusionen er derfor:*

*at Ordet VAR Gud
– og Ordet ER Gud!*

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk